

Nr 274.

Av herr **Lindley**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillfällig löneförbättring under budgetåret 1924—1925 för viss personal inom den civila statsförvaltningen.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 146, angående tillfällig löneförbättring under budgetåret 1924—1925 för viss personal inom den civila statsförvaltningen och då föreståndarna och lärarna vid rikets navigationskolor i nämnda proposition föreslagits till erhållande av tillfällig löneförbättring till lägre belopp, än omständigheterna synas mig påkalla, får jag härmed föreslå, att riksdagen behagade besluta tilldela nämnda personal vid rikets navigationskolor tillfällig löneförbättring till belopp, som med 100 kronor för föreståndare och med 600 kronor för ordinarie lärare, allt för år, överstiger vad Kungl. Maj:t i sin proposition föreslagit.

Till stöd för detta mitt förslag får jag anföra följande.

För närvarande uppbär rektor vid realskola

ordinarie avlöning	kronor 6,400: —
tillfällig löneförbättring	» 600: —
	<hr/>
	tillhoppa kronor 7,000: —

Till adjunkt vid realskola utgår

ordinarie slutavlöning med	kronor 5,800: —
tillfällig löneförbättring med	» 600: —
	<hr/>
	tillhoppa kronor 6,400: —

Föreståndare vid navigationsskolorna i Stockholm, Göteborg, Malmö och Härnösand uppbär

slutlön	kronor 6,000: —
tillfällig löneförbättring	» 900: —
	<hr/>
	tillhoppa kronor 6,900: —

Ordinarie lärare vid navigationsskolorna i Stockholm, Göteborg och Malmö åtnjuta

slutlön	kronor 5,000: —
tillfällig löneförbättring	» 800: —
	<hr/>
	tillhoppa kronor 5,800: —

Föreståndare vid navigationsskolan i Kalmar erhåller

slutlön	kronor 5,500: —
tillfällig löneförbättring	» 900: —
	<hr/>
	tillhoppa kronor 6,400: —

Ordinarie lärare vid navigationsskolorna i Kalmar och
Härnösand tillkommer

slutlön	kronor 4,700:—
tillfällig löneförbättring	» 750:—
	tillhopa kronor 5,450:—

Någon ändring i lönebeloppen för ovannämnda personal har ej i propositionen föreslagits.

Emellertid framgår av ovanstående, att personalen vid navigationsskolorna, särskilt vad lärarna angår, är betydligt sämre lottad än motsvarande personal vid de allmänna läroverken. Utan att ingå på frågan, huruvida lärarna vid realskolorna kunna anses i löneavseende tillräckligt tillgodosedda, finner jag mig dock böra framhålla, att lärarpersonalen vid navigationsskolorna böra erhålla så hög tillfällig löneförbättring, att de åtminstone komma upp till samma lönebelopp, som utgå till motsvarande personal vid realskolorna. Jag finner mig härvid böra erinra därom, att statsmakterna tidigare ansett lärarpersonalen vid navigationsskolorna i avlöningshänseende böra vara i huvudsak jämställd med motsvarande personal vid statens realskolor. Detta förhållande framgår av kungl. propositionen (nr 167) till 1911 års riksdag angående omorganisation av navigationsskolorna (se särskilt sid. 37 och 46) och riksdagens beslut i anledning härav (riksdagens skrivelse nr 5, sid. 29, andra stycket) samt bekräftas av vederbörande departementschefs uttalande i kungl. propositionen (nr 295) till 1917 års riksdag angående tillfällig löneförbättring åt, bland annat, nu ifrågavarande personal (se sid. 10—11). Med ingången av år 1919 ikraftträdde emellertid en av 1918 års riksdag för lärarpersonalen vid rikets allmänna läroverk beslutad reglering av personalens löneförmåner. Då lärarpersonalen vid navigationsskolorna därvid icke kom i åtnjutande av motsvarande reglering av sina löneförmåner, uppstod viss förskjutning i den förutvarande jämförelseställningen till den senare personalens nackdel. Genom att lärarpersonalen vid de allmänna läroverken samtidigt vid sidan av den genomförda regleringen av grundavlöningen tillerkändes s. k. tillfällig löneförbättring med vissa belopp, blev rubbningen i nämnda jämförelseställning i avlöningshänseende de olika lärarpersonalerna emellan ytterligare skärpt.

Det må erinras därom, att enligt det betänkande och förslag till definitiv löne reglering för, bland annat, nu ifrågavarande personal, vilket den 15 augusti 1923 avgivits av särskilt tillkallade sakkunniga, lärarpersonalen vid navigationsskolorna skulle bliva likställd med personalen vid realskolorna.

Med hänsyn härtill och då det icke synes mig hava förekommit några omständigheter, som kunna föranleda till att frånga en jämförelseställning, som av Kungl. Maj:t och riksdag befunnits befogad, samt den definitiva löne regleringen för nu ifrågavarande lärargrupper synes dröja, anser jag billigt och mest följdriktigt, att den ordinarie lärarkåren vid navigations-

skolorna, i avbidan på den slutliga regleringen av deras avlöningsförmåner, bättre tillgodoses än som under de senare åren ägt rum.

De skäl, som i kungl. propositionen till innevarande års riksdag anförts till stöd för att ej föreslå höjning av den tillfälliga löneförbättringen för navigationsskollärarpersonalen, synas mig icke hållbara med hänsyn till här föreliggande alldeles särskilda förhållanden.

Jag vill betona, att vad jag här föreslår icke innebär, att lärarpersonalen vid navigationsskolorna skulle flyttas upp till en lönenivå, som motsvarar lönerna för personalen vid nyreglerade verk, utan det är endast fråga om att i någon mån undanröja en enligt min mening uppenbar orättvisa, som på ett eller annat sätt uppstått och som bör snarast möjligt avlägsnas. Att avvisa kravet på en löneförhöjning för denna fåtaliga lärarpersonal med det argumentet, att denna personal förut flera år stått på samma låga lönenivå synes mig föga logiskt utan torde detta förhållande tvärt om mana till omedelbara åtgärder för missförhållandets undanröjande.

Ej heller ur ekonomisk synpunkt spelar den av mig föreslagna höjningen av den tillfälliga löneförbättringen någon roll för statsverket, då utgiftsökningen för år icke uppgår till mer än sammanlagt 11,300 kronor eller 100 kronor för var och en av fem föreståndare och 600 kronor för var och en av aderton ordinarie lärare.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag till tillfällig löneförbättring för viss personal vid den civila statsförvaltningen, att föreståndare vid rikets navigationsskolor erhåller 100 kronor och lärare 600 kronor för år mera än som enligt propositionen föreslagits.

Stockholm den 31 mars 1924.

Charles Lindley.

